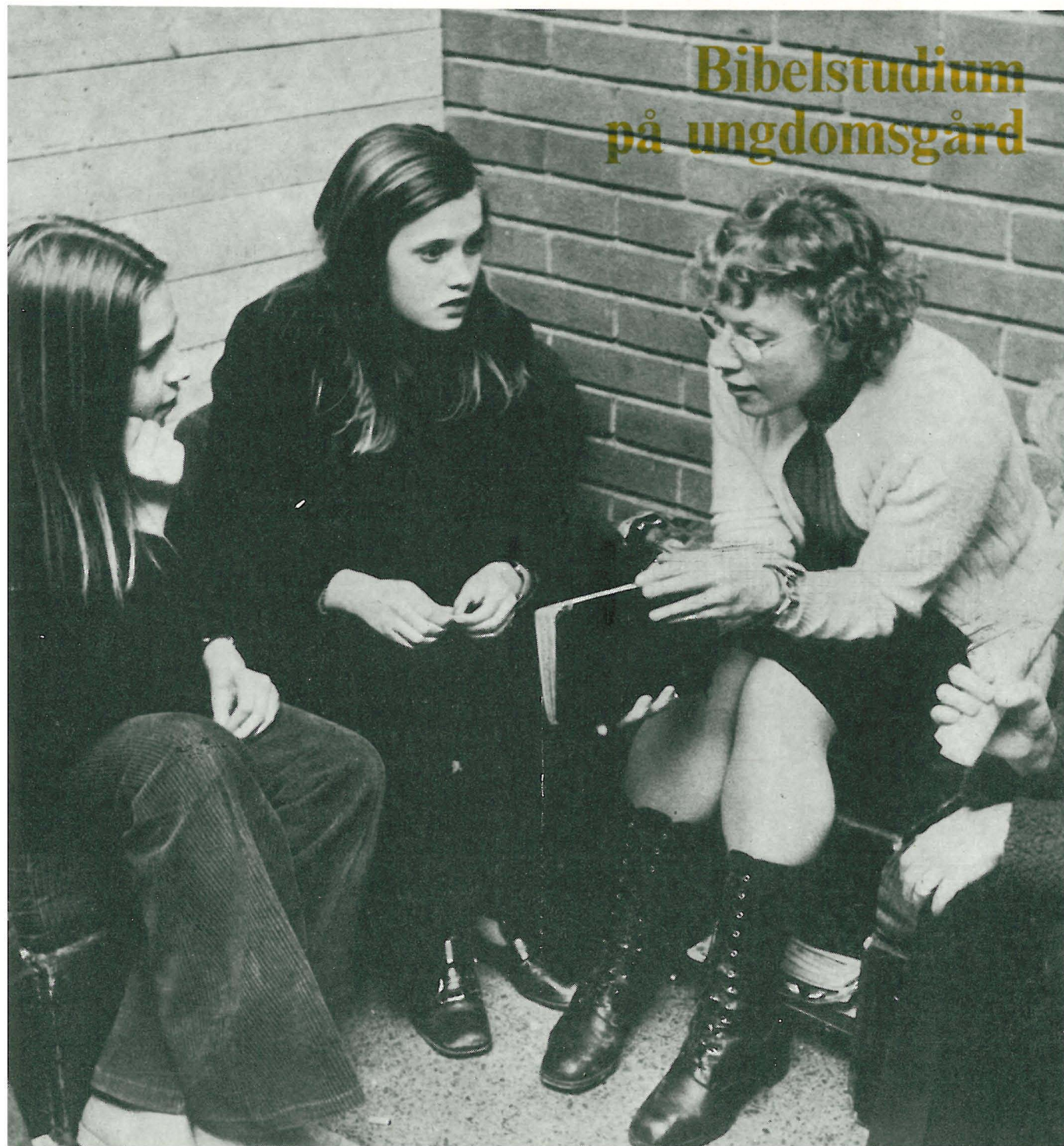

Midnattsropet

Nr 7 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata - Du vår Herre kom!

Bibelstudium
på ungdomsgård

bakom blodbestänkt dörr

*Bakom dörr som är bestänkt
med påskalamms blod.
Går du fri från all död,
all nöd, allt armod.
Du får frid hos vår Herde
så god.*

*Du går trygg i hans närhet.
Du står fast på hans ord.
Han såg all vår krankhet
och vår längtan förstod.
Han har öppnat för oss
sin hälsoflod.*

*Han vill bli din käpp.
Han vill vara din stav.
Du får mättnad i Hans närhet,
svalka i nådens hav.
Han vill i kärlek
rädda dig ur kvav.*

*O, kom just i dag
innan tid är försent.
Han har till dig behag,
du av nåd blir klädd så rent.
Du blir för evigt
med Honom förent.*

*Han nalkas, Han kommer
vår Brudgum så kär.
vi för evigt får skiljas
från allt det som tär.
Han på skyar i
fullkomlighet oss klär.*

text o. musik
Rut-Mari Dahlberg

aktuell kommentar

Mellanösternkrisen mot sin klimax

■ ■ ■ Sovjetunionens intresse för länderna i den arabiska världen fortsätter att ta sig allt intressantare uttryck. För att uppnå sitt mål att få kontroll över det strategiskt viktiga mellersta-östernområdet är man beredd att ta vara på alla de möjligheter som nu erbjudes.

Egyptens nästan fullständiga beroende av Sovjet är klart omvittnat. Genom sitt enorma ekonomiska och militära bistånd till Egypten har Sovjet där kunnat skaffa sig ett inflytande som saknar motstycke utanför den kommunistiska världen. Praktiskt taget hela Egyptens försvar ligger nu i ryssarnas händer.

Irak är ett annat land som Sovjet nyligen lyckats ytterligare konsolidera sina relationer till. För någon tid sedan besökte en hög irakisk delegation Moskva för närmare samtal om läget i Mellersta Östern. Enligt det ryska partiorganet Pravda skulle "ett ökat samarbete på det politiska, ekonomiska och militära området" ha blivit resultatet.

Enligt välinformerade arabiska kretsar skall ett vänskapsfördrag av ungefär samma slag som undertecknades i Kairo i maj ifjol avslutas före 1 april.

Nyligen har också Sovjet lyckats stärka sina förbindelser med Syrien och Libanon.

Det mest intressanta just nu är emellertid vad som håller på att ske i Libyen. Öväntat inbjöds nyligen en libysk delegation att besöka Moskva. Besöket avslutades med en överenskommelse om tekniskt och ekonomiskt samarbete, men enligt arabiska diplomatiska källor skulle även ett vapenavtal ha slutits, vilket är speciellt anmärkningsvärt så till vida som Li-

byens regering är utpräglat anti-kommunistisk. Det är samtidigt intressant att märka att Libyen tidigare klart deklarerat, att man inte kommer att tveka att hjälpa Egypten i ett kommande krig mot Israel.

Det är fullt tydligt att, samtidigt som Sovjet i allt högre grad lyckats sluta vänskapsfördrag med arabländerna och öka de ekonomiska och militära bistånden till dem, minskas i samma mån Sovjets möjligheter att, i händelse av en ny väpnad konflikt i Mellersta Östern, stå passiv utan att ingripa. Med den stora satsning på arabländerna man gjort, skulle nämligen ytterligare ett arabiskt nederlag för Sovjet innebära en fullständig katastrof i alla avseenden, något som man helt enkelt inte har råd med.

Den politiska förvecklingen i Mellersta Östern synes därmed gå emot en obeveklig klimax. Fastlåsta i positioner som händelseutvecklingen skapat, äger ingen den handlingskraft som behövs för att ändra på kollisionskursen. Så synes inte heller längre den profetia som Hesekiel uttalade stå långt borta från sin fruktansvärda fullbordan.

Samtidigt med den arabiska uppladdningen är det även intressant att märka Israels fullständiga behärskning inför situationen.

— Skillnaden mellan nu och tiden före sexdagarskriget är att vi nu sitter längs säkra gränser. Saken förändras ingenting av att hela den egyptiska armén har radat upp sig på andra sidan kanalen, sade nyligen den nyutnämnde israeliske handels- och industriministern general Chaim Bar Lev, nästan citerande Hesekiels profetia. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnelliska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Gunno Anderzon:

FRÄLST

Människan är ohjälpligt religiös. Och hon bevisar det genom den mångfald av religioner och åsikter som finns. Det behov av tillbedjan som är en verklighet i varje man och kvinna måste uttryckas och gestaltas på något sätt.

Många ting har inte namnet om sig att vara religiöst, men man kan fråga sig vad hysterin kring ishockey-, fotbolls- och nöjesarenorna är. Människoförgudning som ett substitut för sann gudstillbedjan? Vi har vidare de olika politiska ideologierna som vänder människans tankar och sinnen ifrån det väsentliga, nämligen att tillbedja Skaparen framför det skapade. Det formas materialistiska och statusmedvetna människor. Men mitt ibland de religiösa och politiska förvirrade begreppen står den skrivna uppenbarelsen fast genom århundraden som ett sant ljus för en hel värld.

Det är människans frälsningshistoria.

Frälst! Det är inte bara ett engagemang för någonting. Ett berusningstillstånd som pendlar upp och ner. Bibelns rätta och sanna lära om frälsning har verkligen en substans, och det gäller för människan att finna detta verkliga innehåll, för att inte skaffa sig ersättningsmedel, som för människan bort ifrån sanningen om sig själv, omgivningen och Gud.

När bibeln talar om synd, tecknar den enskilda människans missgärningar, och den synd som trängde igenom hela släktet och förorsakade död. Död är inte alltings slut utan är en övergång till en annan värld. Död=andliga döden är skilsmässan från alla tings skapare och uppehållare. Den andliga döden leder fram till lekamlig död, och när dessa båda är ett faktum inträder den eviga döden. Adam (människan) som skapades till Guds avbild och till att leva i gemenskap med sin Skapare, blir istället ett verksamhetsområde för syndens och lögnens Fader. Detta genom sin olydnad mot ett bestämt bud. Men Guds planer med människan kraschade inte, utan Sonen *lösköper* och *återlöser* hela människosläktet oss förutan. Betalning är given säger Ordet. Betalningsmedlet är Guds Lammets felfria blod. I detta tillstånd lever människan, många utan att veta om det.

När Jesus dör på Golgata försonar Gud hela världen med sig själv. Detta är märkligt, tänk alla människor lever försonade med Gud. Men denna objektiva försoning frigör inte människan ur hennes tragiska situation, hon är nämligen syndens träl. Men den objektiva försoningen är en förutsättning för nästa steg i frälsningen.

Rättfärdiggörelsen är frågan om en domsakt, där blir fällande eller frigörande dom. Rättfärdiggörelsen är ett verk av Gud, ty han som förklarar människan rättfärdig genom sin Sons död, han är vår rättfärdighet. Mänskliga strävanden och gärningar frälsar inte, de är inför Gud odugliga. Se på skökan Rahab i Jeriko, hon som saknade alla frälsningskriterier, men litade på de ord spejarna talade till henne och handlade därefter. Endast hon och de som var i hennes hus blev räddade när Josua med Israels folk förgjorde staden. En röd ulltråd blev hennes räddning. Den satte hon upp i husets fönster till ett tecken på frälsning undan katastrofen.

Vi förstår att Rahab inte på något sätt hade gjort sig förtjänt av denna mirakulösa räddning, men det var genom tron hon blev frälst. Ett annat exempel är Abraham, trons fader, men detta blir han efter ett liv med prövningar, misslyckanden men också segrar. När bibeln verkligen vill åskådliggöra vad rättfärdighet är ställer den fram Gamla Testamentets prototyper.

När Gud rättfärdiggör ser han inte mellan fingrarna, utan den synd och skuld som människan har låter han en annan ta. Jesus tog *vår* synd och skuld när han dog, straffet skulle egentligen helt korrekt drabba oss var och en enskilt.

Människan måste alltså uppleva förlåtelse. Hon måste göra *sinneröändring* för att då också uppleva *pånyttfödelse*. Pånyttfödelsen är ett under. Då blir det andebytte i en människas personlighet. Detta är en absolut sanning som inte en enda människa får eller kan smita undan om hon vill uppleva verklig frälsning. Detta krav har sin rot och sitt ursprung i kärleken. Gud hatar orättfärdigheten men älskar rättfärdigheten.

Denna pånyttfödelse gör att människan får ett helt nytt innehåll, mening och mål för sitt liv. Låt oss komma bort från den ytliga förkunseln "Jag-är-härligt-frälst-teologin" och ge de hungrande människorna ett budskap som tål motgångar och förankras i personligheten.

Vår sjuka undervisning

— rapport från föräldra- möte

av

Katarina

Jillker

Och eftersom de icke hade aktat det något värt att taga vara på sin kunskap om Gud gav Gud dem till pris åt ett ovärdigt sinnelag till att bedriva otillbörliga ting, Rom. 1:28.

Detta kan man säga om den sexualundervisning, som myndigheterna i dag vill införa i våra skolor. Jag gick på ett föräldramöte nyligen som anordnats, för att vi föräldrar skulle få uttala oss om våra barns lärostoff. Det var som att dyka ner i en oren brunn. Under mötet frågade jag biologiläraren om han tänkte undervisa ur en bok för sexualkunskap, som

förre året blivit förbjuden av skolstyrelsen. Svar: Boken är bra och det finns ingen som kan hindra mig att undervisa ur den. Jag undrade: men är inte det som där framställs onormalt, abnormt och perverst? Svar: Man kan inte säga att något är abnormt och onormalt... Jag envisade med att allt-

sammans var sjukt, som det framställdes i nämnda bok. (blommor och bin) Att jag var från en outvecklad tidsålder förstod jag ju så småningom efter allt resonering. Föräldrar har få möjligheter att bevaka, eller kontrollera undervisningen, en lärare däremot har obegränsade möjligheter att kontrollera undervisningen gå så långt han själv anser. En möjlighet finns dock, fick jag veta, att barn kan få befrielse från dessa undervisningstimmar. Ja det blir ju trots allt bara några. Men hur går det då med alla de utlämnade? Majoriteten. Frågan finns dock kvar, är vi nöjda? I Esters bok läser vi: *Tänk icke: att du ensam bland alla judar skall slippa undan*, därför att du är i konungens hus. (Ester 4:11—14.16).

Med fruktan för sitt liv ville Ester draga sig undan. Men Mordekai visste att Gud ändå skulle kunna rädda sitt folk. Halleluja! Vi vet också att Gud kan rädda sitt folk ännu i dag.

Skriften säger: Vi måste lyda Gud mer än människor. Vad är det som säger att just vi kristna måste vara lydiga orättfärdiga lagar till döds. Vad är det för nytta för evangeliet, de goda nyheterna, om våra sjukhus, läroanstalter, arbetsplatser befolkas av små laglydiga kompromissande kristna. Kompromiss = göra ömsesidiga eftergifter. Jesu ord står dock fast. *Den som vill bevare sitt liv han skall mista det. Verka medan da-*

gen varar, natten kommer då ingen kan verka.

Mången kompromissar då det t. ex. gäller värnplikten, i fruktan för fångelser och arbetsläger. Wurmbrand säger i skriften "Recept för kyrkornas förintande" att även de som kompromissat i sina liv hamnade i fängelse. Nu var det bara den skillnaden att Wurmbrand var i fängelse med ett gott samvete, medan de satt där med samvetsförebräelse. Hur många vill inte draga sig undan då det gäller Jesu dödsmärken, *Alltid bära vi Jesu dödsmärken på vår kropp, för att också Jesu liv skall bli uppenbart i vår kropp.* (2 Kor. 4:10). Men vad innebär då Antikrists märke... *och jag såg de människors själar, som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds och Guds ords skull och som icke hade tillbedit vildddjuret eller dess bild och icke hade tagit dess märke på sina pannor och sina händer, dessa blevo nu åter levande och fingo reagera med Kristus i tusen år.* (Upp. 20:4). Märket förpliktar skulle man vilja säga, förpliktar helöverlåtelse. Det är oerhört, fantastiskt. Om jag nu idag gör eftergifter då det gäller Jesu dödsmärken, då tvingas jag att ovillkorligt ta ställning till Antikrists märke, och då med livet som pant. Jesus säger i Matt 11: 30 *Mitt ok är mildt och min börda är lätt. Ja Mitt ok är ljuvligt, står det i en äldre översättning.*

Katarina Jillker

OBS!

MR:s
TRAKTATNUMMER
kommer att utges i
samband med tält-
mötespremiärerna

Best.address
Box 1236
161 12 BROMMA 12

Uppståndelsen

från de döda

**Även de i tron på
Kristus döda stämmer
in i brudens bönerop
Maranata! Se brud-
gummen kommer!
Ty hans ankomst
innebär för dem att
deras hopp fullbordas
i uppståndelsens
härliga triumf.**

JESUS ÄR UPPSTÅNDEN! Segerhälsningen. Triumfropet från uppståndelsemorgonen till hans återkomst. Därför lyser för oss uppståndelsehoppet klarare än syndahimmelens sol och en sann brudesjäl låter icke det hoppet skymmas ens av dödens mörka skugga. Kristi brud väntar ej död och förgängelse, den väntar Jesus Kristus på skyarna.

Även de i tron på Kristus döda, väntar på midnattsropet; maranata! Se brudgummen kommer! Ty det innebär för dem, att deras hopp fullbordas i uppståndelsens härliga triumf. Det innebär, att de på skyarna får möta Frälsaren Jesus Kristus och förenas med brudskaran.

DÖDEN — syndens seger

Ingen har så tydligt och resistent visat oss avsky och förakt för döden som Jesus Kristus. Det var döden, som han mötte redan i Getsemane örtagård, som gjorde hans kamp så intensiv, att han sveltades blod.

"Och under sitt kötts dagar med starkt rop och tårar frambar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden; och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest." Hebr. 5:7.

Den populära uppfattningen om döden vill inkräkta på det område som tillhör uppståndelsen. Men döden, det måste vi komma ihåg, är en *f i e n d e*. Den har aldrig varit och kan aldrig bli något annat än en fiende. Döden är grym och fränstötande, den är satans storverk och syndens seger, den är förgängelsens triumf och förbannelsens fulländning. Poeter och skaldar har på ett mästerligt sätt lärt ut konsten, att förvandla döden till ett ideal, den hemskaste fiende till en god vän. Man talar om syndastraffets grymma bödel som om det vore honom förunnat att öppna för oss livets portar.

"O huru ljuv, är icke döden!" jubilerar en skald, "vi dö oss in i en värld av liv."

Döden är den siste av Jesu fiender som skall berövas all sin makt. Men såsom förstlingen av de avsomnade har redan Kristus uppstått från de döda. Ty eftersom döden har kommit genom en människa, så kom ock genom en människa de dödas uppståndelse. Och såsom i Adam alla dö, så skola ock i Kristus alla göras levande. Då skall det ord fullbordas som står skrivet i profeten Jesaja bok; *"Du död, var är din seger? Du död, var är din udd?"* Och

Av missionär Ernst Höglander Brasilien

aposteln Paulus ger i sitt brev till församlingen i Korint svaret; Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen." Och så utropar han segervisst: *"Men Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!"*

Uppståndelsehoppet

När Jesus talade profetiskt till sina lärjungar om, att han måste dö men på tredje dagen skulle uppstå igen, tycks de inte ha förstått något av hans tal. Petrus hade inför döds- och uppståndelsefaktum endast människotankar. Han tänkte inte som Gud, utan som så många gör i dag, endast mänskligt. Och människotankarna omkring dödsproblemet och livet efter detta, har växlat allt ifrån fruktan till glorifierande av döden. Med anledning av Petri uttalande ger Jesus sina lärjungar en lektion i dödsproblemet enligt gudomlig synpunkt:

"Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig; så följ han mig. Ty den som vill bevara sitt liv han skall mista det; men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa giva till lösen för sin själ?" Matt. 16:24—26.

Vilken skillnad är det inte på Petrus efter pingstupplevelsen. För honom blev upplevelsen av Andens dop mer än brukandet av en eller flera gåvor. För Petrus blev det vad Jesus hade lovat; en kraft, att bli Jesu Kristi martyr. Apg. 1:8.

Det är detta som är huvudmålet och själva kärnan i dopet i den Helige Ande. Det är inte i första rummet brukandet av vissa gåvor, utan att han, Anden, genom våra liv, får förhårliga Kristus, med eller utan gåvor, genom de frukter som Anden ger oss, samt bevaras i den kraft, som gör oss till segervinnare över döden.

"Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen; över dem har den andra döden ingen makt, utan de skola vara Guds och Kristi präster och skola få regera med honom de tusen åren."

"Kroppen är hemfallen åt döden för syndens skull, men Anden är liv för rättfärdig-

*hetens skull. Och om dens Ande, som upp-
väckte Kristus Jesus från de döda, bor i eder, så
skall han som väckte Jesus från de döda göra
också edra dödliga kroppar levande genom sin
Ande, som bor i eder. Uppb. 20:6. Rom. 8:10—11.*

De första Kristnas uppståndelsehopp

Att ha en rätt syn på bibelns lära om uppståndelsen, är av principiell betydelse för hela den kristnes liv redan här.

"Jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft!" utropar aposteln, och hans mål och strävan var hela livet, att nå fram till uppståndelsen från de döda. Fil. 3:10—11.

I det redan citerade "uppståndelsekapitlet", första korintierbrevet femton avslutar aposteln med denna praktiska uppmaning:

"Alltså, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren."

För att förstå den praktiska betydelsen av läran om den första uppståndelsen och till vad nytta den tjänar för uppbyggelsen och hoppet, måste man gå tillbaka till de första kristna och lära av dem. De levde ständigt i tron och hoppet, att Jesus skulle komma tillbaka. För de första kristna, ända fram till

forts. sid. 19

Människa på flykt

Text: Ulla Näsholm

● Rotlös och främmande är människan på väg mot en alltmer mekaniserad och teknisk tidsålder. Kontakten med naturen har avbrutits, medmänskligheten är på avskrivning allt mera.

Vilsen i en ny och nästan överlig tillvaro är människan på flykt... En desperat flykt från en likgiltig och dödande tråkig tillvaro, kanske i hopp att hitta ett stycke levande verklighet, skild från den som uppenbaras t. ex. i våra förorter.

Trängsel, stress, ensamhet mitt i ett myller av folk. Jäkt för att passa bussar och tåg, hämta barn på daghem. Slit för att få det att passa ihop, tider, ekonomi och krafter. Etc., etc.

Yngre människor har inte hunnit anpassa sig i mönstret, medan äldre ofta resignerat, blundar för allvarssignaler och ägnar sig åt att på olika sätt jaga status.

Hobbies, intressen, nöjen, bingo, allt kan användas för att komma ifrån tankarna på att det måste finnas något mera och annat än den grå vardagens monotona gång; arbete, sömn och nöjen jämt fördelade så att ingen tid blir kvar att tänka på evighet eller frälsning — frågor som ju sist och slutligen finns i det undermedvetna.

□ □ □

En sen kväll när vi var ute på stan med traktater kom vi att tala med några ungdomar. De blev intresserade och vi fortsatte att prata ganska länge hemma hos en av dem. Vi vittnade om vår frälsning och på många sätt gav de oss rätt i att alla hade ett behov av Gud, en längtan som är medärvd sedan generationer. Visst hade de en psykologisk förklaring till hands och försökte på det sättet analysera och förstå.

Men. De förstod och var ärliga nog att erkänna att många icke religiösa företeelser hade ett religiöst behov som bakgrund. Vi talade om FNL då, men det finns massor av liknande exempel som visar gudsbehovet fastän det ibland och kanske oftast är förklätt och svårt att känna igen.

Ungdomarna var inte övertygade om att "vi hade rätt", men avundades ändå vår tro. De förstod allvaret i vad vi sa genom att vi gick ut till dem...

Detta gällde vanliga ungdomar; sunda och välanpassade. Det finns andra kategorier... Men på vilket sätt man än kanaliserar sin längtan efter Gud, så är det samma gudsbehov som gör sig gällande.

Vi ser också med bävan hur denna längtan efter Gud exploateras av olika krafter. När det gäller att ta vara på tillfällena och förstå den undran som ligger i tiden ligger vi kristna efter.

— Protestsångerna är väl ett exempel som visar ungdomens längtan, frågor efter mening. Popmusiken ett annat, vad uttrycker den annat än förtvivlan, ett rop om hjälp. Kanske svårt att i förstone uppfatta då det kan vara onyanserat, skrikigt och hest.

□ □ □

Vi kristna har ett fruktansvärt ansvar och jag tror att Gud vill leda oss till människorna en och en om vi bara lär oss att lyssna. Jag tror att *några* ur alla sammanhang ska bli vunna för Jesus, men då gäller det att vara vakna och förstå vår uppgift.

— Hemmafrun som super i smyg för att tillvaron är outhärd — ensamheten hemsk — men som ändå måste hålla skenet uppe inför sina närmaste. Vem ger henne ett ord från Gud?

— Mannen som nästan arbetar ihjäl sig för att hänga med i svängen och ge familjen en ekonomisk trygghet tillvaro — vem kan förstå hans flykt, hans behov av Gud?

forts. nästa sida

Svenska Frälsningsarmén på Johannelund

Kallelsen var huvudtemat vid Svenska frälsningsarméns Officers och lekmannakonferens på Johannelund under veckoslutet 3—5 mars. Sammanlagt 55 lekmän och officerare från hela landet delade

gemenskapen under bön, samtal och bibelstudier. Under de tre dagarna disponerade SFA hela huset. Alla måltider intogs i dagrummet och de flesta deltagarna kunde även härbergas i det gamla men

gedigna missionshuset där den förstärkta johannelundspersonalen svarade för servicen.

På lördagen talade inbjudne missionsföreståndaren *Stig Abrahams-son*, Helgelseförbundet, över ämnet *Kallelsen* i dag och i morgon.

— Men vi har även givit stort utrymme för barn och ungdomsarbetet, berättar överste *Folke Holmlund*. Vi är angelägna om att nå ut med evangelium till dagens ungdom — genom ungdom.

— Att få komma tillsammans i en miljö som denna är naturligtvis en bidragande orsak till att konferensen blivit så lyckad, fortsätter överste Holmlund. Det finns all anledning att återkomma. Vi vill på detta sätt framföra vårt tack till maranatafolket.

Och maranatafolket hälsar soldater och officerare i SFA hjärtligt välkommen tillbaka.

Forts fr. föreg. sida

— Barnen som egentligen bara är miniatyrvuxna, vem ska vägleda dem till Jesus?

Frälsningen gäller alla oavsett ålder och ställning. Frälsningen behöver den som socialt har misslyckats — lika väl som den välanpassade och fungerande. Idealisten och den religiöse; *alla* måste få uppleva Jesus för att kunna bli frälsta.

Frälsningen är inget lyckopiller som ska ge ett romantiskt sken åt vardagen, ett behagligt rus för att kunna leva lycklig i en hård värld.

Frälsningen är nödvändig för att du ska bli räddad undan helvetet. Människan måste få kontakt med Gud för att finna mening, inte för att stänga in sig med sin tro. Har man verkligen upplevt Jesus måste man låta andra ta del av det.

Du måste helt enkelt bli frälst, född på nytt. Det gör dig inte alls verklighetsfrämmande eller orealistisk. Tror du att frälsningen är en verklighetsflykt har du sannoligen tagit fel!

Verkligheten själv finns hos Kristus!

Evangelistkassans kassörer har ordet!

Tiden försvinner så hastigt

Det är bara att konstatera. Tiden går, den kommer aldrig tillbaka. För Guds folk så borde detta faktum vara ständigt drivande. Driva oss till att offra allt för att när arbetsdagen är slut kunna stå fram inför vår uppdragsgivare med ett väl utfört verk bakom oss.

1972 är till största delen ett oskrivet blad i historien.

Men vi vill vara trogna Herren. Vi vill använda den tid vi har för att föra verket vidare. Låt oss hjälpas åt tillsammans. "Verket framgång får, lätt blir bördan vår. När vi alla hjälps åt", sjunger vi i en sång.

Som kassörer för Maranataförsamlingens i Stockholms fjärrmission, vill vi nu tacka dig som varit med och stött oss under det gångna året. Samtidigt hälsar vi dig välkommen att åter vara med och stötta oss.

Vi är i stort behov av din insats. Gör det för Herren. Gör det nu! Gud välsigne dig.

Håkan

Pg. 44 10 05

Daniel

Vem är denne?

Text:
Gustaf Jillker

Foto:
Per-Arne Imsen

Efter många års till synes likgiltighet inför andliga frågor har man i dessa dagar plötsligt kunnat märka ett nytt och ovanligt intresse för andliga spörsmål överallt och inom alla grupperingar. I och med mänsklighetens allt kärvare livsvillkor har den religiösa frågan kommit att bli synnerligen brännande för allt fler människor.

Så har biblen fått ny aktualitet, där dess framställning av Jesus tillvunnit sig särskilt intresse.

— Vem är Jesus egentligen? har varit den fråga, som kommit att få diskussionens vågor att rulla högst, både i små informella samtal man emellan liksom på tidningsdrakarnas ledarsidor.

— Frågan är oväsentlig, tyckte en av kyrkans högsta prelater, när han sökte dämpa vågorna kring sin egen högst personliga syn på saken.

Likväl fortsatte diskussionen att gå vidare och engagera allt mer och fler. Frågan hade betydligt djupare dimensioner än man först anade.

Så kom rockoperan . . .

Så kom rockoperan Jesus Christ Superstar för att påpassligt fånga upp det nymornade intresset. Påbackad av braskandereklamströmmade människorna till för att få sig presenterad en revolutionär pop-Jesus, som dör en meningslös och förtvivlad död.

Greppet var fullständigt chockerande för gamla troskyldiga läsare. Vad emellertid rockoperan Jesus Christ Superstar egentligen gjorde, var bara att dra ut alla konsekvenser av sin fullständigt krassa syn på Jesus och ställa frågan om hans anspråk på sin spets. Var han bara en vanlig människa med för all del

— Han gör sig till Gud! Bort med honom — **KORSFÄST** skrek pöbeln påsken år 33. Man vare sig kunde eller ville förstå honom och begick historiens vidrigaste justitiemord.

Så två tusen år senare kom rockoperan **SUPERSTAR**. Men bara för att dra ut konsekvenserna av den opånyttfödda människans krassa syn på Guds son.

Frågan vem denne Jesus är kan emellertid aldrig undanträngas. Men först i och med ett hjärtans knäfall kan det renade sinnet, befriat från all sin skuldbelastning, ta emot den fantastiska sanningen om Jesus Kristus.

"Hela världen löper efter SUPER STAR"

Här slutar sagan om SUPERSTAR! Ett rent fiasko för denne judiske revolutionsromantiker och alla hans medhjälpare. Rockoperan har däremot blivit en stor kassasuccé runt om i världen.

sällsynta egenskaper men under samma förtvylade villkor som vi, eller var han verkligen någonting ännu mer?

"Vem är denne?"

Frågan om Jesu person har i nutidens förtvylade situation fått en ny och aktuell dimension. Frågan är emellertid inte alls ny utan har ständigt återkommit för varje gång en människa konfronterats med hans budskap.

— Vem är denne? undrade man storligen överallt där Jesus drog fram. Ja, hans ord, hans liv och hans gärningar var så fullständigt extraordinära, att ingen kunde utan vidare gå honom förbi.

forts. sid. 16

Ulla Lundgren och Görel Friedner på

Missionsresa i Spanien

Vi har haft den stora förmånen att vara en vecka i Spanien. Den tid vi tillbringade där nere har gett oss mycket, det var en underbar och stimulerande upplevelse. Intrycken är många och skiftande och allt kan jag inte återge här, men jag ska försöka förmedla de djupaste i några korta rader.

Det första som slår en när man kommer ned till Spanien och får insyn i arbetet där nere, är fältets enorma räckvidd. Här finns ett folk bestående av 32 milj. människor som, med några få undantag, är slavar under den katolska kyrkans fruktansvärda ok. Jag vet att många inte håller med om detta, i alla fall de som har den filosofin att, "var och en blir salig på sin tro." Men var och en blir inte salig på sin tro, utan genom tron på Jesus. Den tron är en gåva av Gud, det är *Guds tro*, där ligger skillnaden. Den tron kan förflytta berg! Den katolska kyrkan

har en död Jesus. Man åkallar inte Jesus namn, utan Marias eller andra helgons namn. Men Jesus är det enda namn genom vilket vi kan bli frälsta, för i apg. 4:12, står det: "*ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bli frälsta.*"

Det är tungt att kämpa sig fram till frälsning genom att leva med fruktan för skärseld och dom. När vi har svaret, måste Guds kärlek tvinga oss att ge dem det. Vi vet att Jesus lever, vi får av nåd, genom Jesu ställföreträdande lidande, vara Guds barn. Vi upplever Jesu närhet och kärlek i våra hjärtan. Vi behöver inte vänta på världens undergång, dom och evigt helvete. Vi har en underbar himmel som väntar oss. Kan vi låta alla dessa människor gå i ovisshet om detta? Måste inte också de få en chans att bli frälsta, få höra evangelium? Men Sverige då,

kanske du invänder, är inte också det ett missionsland, är inte Jerusalem vårt första missionsfält? Jo, det är sant, det finns en oerhörd mängd människor som "lever utan Gud och utan hopp i världen" i dagens Sverige. Visst behövs det vittnen här hemma. Den synen hade jag själv, för innan jag kom till Spanien hade jag en vag uppfattning om missionsnens nödvändighet, ja, kan någon svensk överhuvudtaget få missionskallelse när Sverige är ett så stort missionsland, frågade jag mig. När jag kom till Spanien var jag tvungen att ändra uppfattning. I Sverige har alla människor chans att höra evangelium, men i Spanien har milliontals människor aldrig hört frälsningens budskap. Det finns fler katolska präster där än det finns evangeliska kristna!

I detta stora missionsfält lever och arbetar familjen Helge Berntsson, vi hade förmånen att tillbringa större delen av vår tid i Spanien tillsammans med dem. Vi kände en underbar gemenskap med Berntssons och de spanska vännerna. Fast vi hade svårt att förstå varandras språk, upplevde vi att gemenskapen i Anden förenade oss. Guds kärlek till människan präglade vår samvaro, man kände hur denna Guds kärlek och vår tacksamhet till Gud som frälst oss, sammanförde oss i en helig kallelse att tjäna honom. Vi tillhör alla Jesu församling på jorden p.g.a. Guds underbara nåd till oss människor.

På dagen var vi i en liten by som ligger ca 4 mil från Berntssons hem. Vi var där tillsammans med Helge, Juan och Bernado, två unga spanska evangelister som för övrigt bor i byn, och en norsk broder vid namn Arne. Byn är typisk spansk. Folket är mycket fattigt. Hälften av invånarna är zigenare, och dessa lever under ännu sämre förhållanden än den övriga befolkningen. Berntsson har i 3 år bedrivit evangelisation där. Några

Helge Berntsson talar Guds Ord på folkets eget språk

personer, huvudsakligen kvinnor, har blivit frälsta. I dessas hem hölls förut möten, men nu har deras ofrälsta män förbjudit sina fruar att ha evangeliska sammankomster i hemmen. Mötena hålls nu istället för det mesta i ett litet hus som Berntssons har köpt, vilket ligger i utkanten av byn. Detta hus används också som bostad åt Juan och Bernado.

Under vårt besök i Guaro tittade vi in i byns (katolska) kyrka. Där finns stora statyer av Jungfru Maria och några helgon, och i en glaskista ligger en staty av Jesus som död, i naturlig storlek, med hål i händerna, fötter och sida, och med törnekrona på huvudet. Åsynen av allt detta för ens tankar till Luk. 24:5—6, där änglarna säger till kvinnorna, som kom till Jesu grav för att smörja hans döda kropp: "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han är uppstånden." Det finns i Spanien 8.000 likadana byar, där det inte bor någon enda evangeliskt kristen eller förekommer någon som helst evangelisk verksamhet!

En annan dag följde vi med Helge till Marbella, som ligger ca 2 mil från Los Boliches, där han hade bibelstudier i två hem. Först var vi hos en nyfrälst kvinna. Hon och hennes ofrälste man tvistar f.n. om huruvida deras 8-årige son ska konfirmeras eller inte. Denna kvinna har vunnit en grannkvinna för Je-

sus. Hon i sin tur vill nu döpas, men kan inte göra det offentligt så att hennes man får veta det, för då slår han henne. Från detta stugmöte gick vi vidare till nästa. I det hemmet var ganska många samlade, några som varit frälsta en längre tid och några ofrälsta. Då Helge avslutat sitt bibelstudium ställde en ung kvinna många frågor. Hon skulle senare söka upp Helge för vidare samtal.

Vi hade också förmånen att tillsammans med *Elsie Johansson* och *Anne-Marie Steij*, vilka arbetar bland zigenarna i Málaga-trakten, besöka *Robert och Doris Schneider*, ett amerikanskt par som i 20 år varit missionsnärer i Marocko. Då dessas arbete inifrån landet omöjliggjordes genom en statskupp, flyttade de till Málaga och bedriver nu evangelisation i Marocko därifrån. De undervisar om vad Bibeln lär genom korrespondenskurser och sänder dessutom ut kristna radioprogram på arabiska och ett språk till. De har, sedan de kom till Spanien, vunnit fler marockaner för Jesus, än de gjorde då de bodde i Marocko.

Senare samma dag följde vi med *Elsie J.* och *Anne-Marie S.* till Malagas enda evangeliska missionsbokhandel (staden har 350.000 inv.). De köpte där några hundra evangeliedelar å 2 pts (ca 15 öre). Därefter besökte vi en kvinna i 60-årsåldern

forts. sid. 15

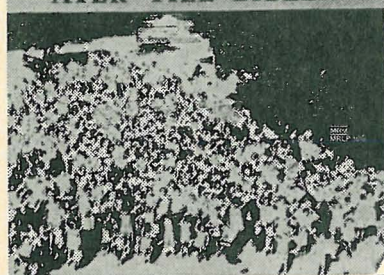

LP-skivor för 9:75

(med moms)

Maranataförsamlingarnas
sommarkonferens i Malmköping

"ÅTER TILL BIBELN"

Inspelning från
Malmköpingsveckan
MÖTESINSPELNINGAR

Inspelning från
Maranataförs. Sthlm

MARANATA
möte i
RADIO

.... st Malmköpings-LP

.... st Radiomötet

å 9:75 kr med moms

Namn

Bostad

Postnr, adr

Tel/.....

MR:s Musikproduktion
Box 1236, 161 12 Bromma

Överbevisa om synd

Text:
Sigge N.

□ Det var vid den tiden som lärjungarna först begynte kallas "kristna". I Antiokia, där de UN-
DERVISADE om KRISTUS.

"Begynte kallas" — står det. Det betyder så vitt jag förstår inte att de själva kallade sig kristna — utan andra människor kallade dem vid det namnet. Orsaken var att de "förkunnade evangelium" d v s de talade om det glada budskapet om Guds Son Jesus Kristus — mannen från Nasaret som växte upp i Josefs familj, som var snickare in- till sitt 30:de år men sedan gick ut för att förkunna vad Gud sagt till honom om sig själv. Sanningen om "sig själv" och om Fadern bestyrktes från högsta ort genom den kraft som gick ut från Honom och sjuka blevo helade, döda upp- väcktes och "för fångna förkunna- des glädjens budskap".

Glädjens budskap för en fånge måste väl vara budskapet om att han är FRI. Om man skulle ge en fånge hur stora gåvor som helst så vore de små jämfört med att ge honom FRIHETEN. Om man samtidigt talade om för honom att han inte bara är fri utan att han också fått sin skuld betald — ja då måste han bli verkligt lyck- lig. Men om man bara talade om det — och inte släppte ut honom i frihet, och inte heller gav honom bevis på att hans skuld var betald (vilket man lovat honom) — så skulle han säkert bli en första klas- sens tvivlare . . .

Alltså måste budskapet, för att vara ett glatt budskap om frihet för en fånge, först och främst va- ra SANT. Det är SANNINGEN som skall göra fången FRI. Om

inte budskapet vore sanning så vore det lögn och om det vore lögn så vore fången ännu en fånge — samtidigt som budskapet bleve av- slöjat. (1:sta korinterbrevet 15 kap 13—20 vers.)

När bibeln talar om Gud fram- håller ordet alltid Honom som san- ningen personifierad — det abso- luta — och som ingenting har att göra med sanningens motsats, lög- nen. På samma sätt som Gud är rättfärdighet och sannfärdighet, är Satan Guds absoluta motsats. De kan aldrig förenas, lika litet som mörker och ljus. Gud är "San- ningens Fader" — och Satan Lög- nens Fader.

Det enda som kan avslöja om en sak är sanning eller lögn är den absoluta sanningen. D v s Gud. Endast Han har FULL VET- SKAP om allting från begynnel- sen. Och Hans ord kan ingen jäva. Satan har ifrågasatt om Gud ta- lade sanning då Han enligt vad Bi- beln berättar, ledde kvinnans tan- kar genom en list att tvivla på Guds ord. Hon och Adam blev avslöjade av Gud, som bevisade sig vara sannfärdig. I:sta Mosebok 5 kap och 5 vers bevisar detta. Adam dog. Eva dog. Döden kom in i människosläktet som en följd av att människan trodde att Gud var en lögnare.

Men LIVET KOMMER TILL- BAKA OM MÄNNISKAN TROR ATT GUDS ORD ÄR SANT. Den som inte tror att Guds ord är sanning — förblir i döden och kan inte bli räddad någonsin. Men den som TROR Guds ord, blir lö- nad av Gud därför — välsignad och räknad som rättfärdig. Hela

bibeln är full av bevis på att den som tror Gud, tror på det som är rätt och sant. Och här kommer det för människan väsentligaste. Tron på Guds eget Ord som blev uppenbart "i köttet" — Ordet som blev människan Jesus — Frälsning- en från Gud.

Kristendom skall först och främst vara ett VITTNES ORD — vittnesbörd om sanningen, på sam- ma sätt som Jesus var ett vittne för sanningen. Därtill hade Han kommit i världen för att han skul- le vittna om sanningen. Han dag- tingade aldrig med lögnen vilket vi kan se då Han frestades av Satan. Han var en konung som var född att vittna för sanningen och "— var och en som är av sanningen HAN HÖR HANS RÖST . . .". Joh. 10:37.

Gud nitälskar för sanningen och hatar lögnen. Därför måste den som vill ha med Gud och Hans ord att göra, bedja att få veta sanningen sådan Gud uppenbarar den genom sin Ande och i sitt ord, Bibeln. Guds Ande är "San- ningens Ande" — denne Ande som världen icke vill veta av, därför att den är avslöjande som ljuset. Den sanna kristendomen måste allt- så NITÄLSKA för sanningen och skall avslöja lögnen. Kompromis- ser har Gud alltid visat bort. Han är det mest radikala som finns i universum. Han är fruktansvärd. Tänk bara på att det var hans nit- älskan för rättfärdigheten som gjorde det nödvändigt för honom att sända sin egen son till *förso- ning* för vår synd. Han kan bara försonas genom offer. Gud vet detta om sig själv. Han vet att

Han är omutligt rättvis. Utan att Gud också vore *kärlek* skulle vi aldrig finnas till en enda sekund.

Kärleken består icke i att VI hava älskat Gud utan däri att HAN har älskat oss och sänt oss sin egen Son till FÖRSONING för våra synder. VI KAN inte älska Gud så där utan vidare. När man läser om hur Han uppenbarade sig under det gamla förbundets tid t ex 2 Mosebok 19:17—24. Han var fruktansvärd även för profeterna, t ex Jesaja.

HAN lät sig icke ses av Israels ypperste — de 70 äldste samt Mose, Aron, Nadab och Abihu förrän EFTER det att Mose hade stänkt förbundsblodet över dem, i enlighet med förbundets ord. (2 Mos. 24:8—11) Därefter fick de se Israels Gud. De var försonade.

Ingen kan komma nära Gud på annat sätt än genom försoningen genom Jesus Kristus. Detta är SANNING. Men för att bli försonad måste man få kunskap om Gud och om Hans Son Jesus Kristus. Men först av allt måste man få kunskap om sin SYND. Det kan man endast få genom SANNINGENS ANDE — Den Ande som Jesus sände och som skulle

- 1 ÖVERBEVISA världen om Synd — *ty de trodde icke på Jesus vittnesbörd om sig själv som Guds Son* —
- 2 OM RÄTTFÄRDIGHET — Ty ”— jag går till Fadern”
- 3 om DOM — ty ”— denna världens furste är nu dömd”

ALLT DETTA skulle Anden ÖVERBEVISA om.

Detta visar bl a att

- 1 Den största synden är att inte tro på Jesus. HAN är ORDET — GUDS ord. Att inte tro GUDS ord är att göra Gud till en ljugare, och SANNINGEN är icke i oss. Ty OM Sanningen vore I oss skulle vi tro på Guds eget ord, på Hans vittnesbörd om sin SON. Hela Johannes ev. talar om detta. Judarna trodde icke. Han var för obetydlig som mänsklig individ räknat (Joh 6:42). Men ändå var det sant (Joh. 8:58).
- 2 Jesus är det fullkomliga offret, den fullkomliga översteprästen och vår förebedjare och den ende som har sett Guds ansikte. Han är accepterad av GUD. Han är ju Son. Han är vår rättfärdighet. Den enda rättfärdighet som finns.
- 3 Denna rättfärdighet har blivit bevisad vara Sanning. Denna sanning har dömt världen. Den ”som icke tror, han är redan dömd”. Men den som TROR kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet. DEN SOM TROR.

När man blivit överbevisad om Synd, måste man få kontakt med Jesus OMEDELBART — annars går man under. När Guds Ande, Sanningens Ande visat en människa vad hon är och VEM hon är blir allt bottenlöst helvetiskt mörkt. Det är endast Satans list att han kan under ett helt liv få en människa så förmörkad att hon inte

ser sin synd. Hon t o m tycker sig vara ”god” — och hon tycker att det som är ont är gott och att det som är mörkt är ljus — och att tro på Gud är en gammal lögn. Så har Satan ”förskapat sig till en ljusets ängel” och totalbedragit en hel värld.

Men NÄR hon får se att ALLT som hon trott sig vara — är av noll och intet värde, att hennes förträfflighet är en styggelse inför den rättfärdige Guden — DÅ BEHÖVER hon en RÄDDARE — en FRÄLSARE. EN som frälser henne från Guds vrede. Ty Gud hatar synden — lögnen och orättfärdigheten. DÅ står JESUS där. Han måste stå där med ett färdigt försoningsverk i sina genomstungna händer. För om GUDS Ande uppenbarar synden för en människa — kräver Hans rättfärdighet en FÖRSONARE. Och denne finns i Jesus och endast i Honom. Gud ”— har ställt fram Honom som ett försoningsmedel”. Den som fått se sin synd i ljuset från sanningen är naken och utlämnad. Oren och ohelig. Hon MÅSTE — absolut måste — bli försonad eller dö. (Jesaja 6:1—7)

Det är från Guds nitälskande sanningskärlek som BLODET räddar. JESU blod. Förbundsblodet. HAN går förbi — för blodets skull. 2 Mos. 12:23. Det är för Jesu blods skull vi blir räddade på ”den dagen”. Att bli räddad är ett glatt budskap.

Detta är EVANGELIUM. Budskapet om Jesus som vi skall predika. Gör vi det...? Detta och ingenting annat.

SPANIEN...

forts. fr. sid. 13

som lider av reumatism. Hon bor i 2 mycket små rum på gatuplanet på en bakgård inne i Malaga. Lägenheten är kall, mörk och fuktig. Hennes levnadsöde är mycket tragiskt. Hon är helt utlämnad åt andra människors välvilja.

På hemväg från Malaga stötte vi av en händelse på Helge och några till. De skulle till en liten by som

kallas ”Barriciaden”. Vi följde med dem och hade möte i ett hem. Där var trångt och gemytligt. Helge predikade och alla sjöng med inspiration.

Berntsson har förutom all verksamhet i byarna där omkring och bland de många skandina vierna därnere också 4 möten i veckan i sitt hem. Lördag och söndagskvällar har de väckelsemöten för spanjorer och på onsdagskvällarna är det skandinaviskt möte. Ibland förväntar det evangeliska budskapet spanjorerna, som

exempelvis under onsdagens bibelstudium då Helge kom att nämna att Maria är död. Detta väckte bestörtning.

Efter detta besök har spanienmissionen på ett nytt sätt lagts på våra hjärtan. Vi hoppas att vår artikel har givit er en inblick i det stora och viktiga arbete som pågår därnere.

Bed för Spanien!

Ulla Lundgren och Görel Friedner

Glädje

"Det är härligt att vara frälst" brukar kristna människor vittna om. "Kom till Jesus och upplev den verkliga glädjen!" Ibland undrar jag om det här vittnesbördet stämmer för alla som går under kristen flagg.

En hel del kristliga möten annonseras med någon känd kristen popgrupp eller stjärna som dragplåster. Dessa möten drar ofta en väldig massa ungdomar från alla kristna läger. Jag har några gånger besökt sådana möten. "Gospel night", "Club unite", och allt vad de nu heter. Till min förvåning

har jag upptäckt att människorna tycks ha tråkigt på dessa möten. Ju mer arrangörerna anstränger sig för att underhålla och göra mötena trevliga, intressanta och meningsfyllda, dess mindre engagerade är människorna som lyssnar. Först när mötet är slut och de kommer ut i vestibulen och träffar sina vänner, lever de upp och kan stå utanför kyrkan och samtala i timmar, innan de åker hem till varandra på eftersnack och fika.

Det finns människor som aldrig någonsin finner glädje i frälsning-

en. De väntar sig att bli omhuldade i församlingen, bli ihågkomna och vänligt bemötta när de kommer. De sätter sig i mötena och väntar på att anden ska falla och ge dem härliga upplevelser så att de känner hur härligt det är att vara frälst. Men hur väl de än blir behandlade, hur härliga möten de än får delta i, ser de alltid kritiskt och surt på verksamheten och finner tusen fel på allt och alla. De suger till sig allt gott de kan få i församlingen och förvandlar det till avskräde.

DET MÅSTE VARA NÅGOT

VEM ÄR...

forts. fr. sid. 11

— Han befaller ju både vindarna och vattnet, och de lyda honom, var deras häpna kommentar till vad som skedde inför deras ögon. Och Herodes, landsfurstens, visste inte vad han skulle tro. Redan anade han väl, vad frågan djupast sett skulle komma att betyda.

— Vem är denne som till och med förlåter synder? Plötsligt kunde ingen längre missta sig på vad saken gällde. Den omedelbara följdfrågan öppnade sådana djup, att ingen dristade sig till att uttala den.

— Vem kan förlåta synder, utom Gud allena.

Tanken svindlade inför det nya perspektivet. Frågan om hans person blev med ens synnerligen angelägen. Om han vore Gud *fordrade* ju detta ett omedelbart ställningstagande, antingen acceptera hans anspråk och utan kompromisser bli hans efterföljare eller

genast avslöja honom som bedragare och fullständigt förkasta honom.

Man kände hur det började bränna under fötterna. Om han vore Gud, uppenbarad i mänsklig gestalt, skulle ju detta innebära en fullständigt ny situation för alla och envar, ty hans förkunelse betydde slutet på allt självliv, all stolthet, all tvehågsenhet, allt skrymteri och alla egna försök att behaga Gud. Hans ord: Följ mig! var en klar uppmaning att lämna alla religiösa, politiska och kulturella läger som människor skapat för att med honom utanför allt etablerat förkunna det kommande Gudsriket.

"Du gör dig till Gud!"

Budskapet var svårsmält, och man började genast söka finna vägar att komma undan hans rannsakan-de ord. Till slut återstod bara en väg, nämligen att röja honom ur vägen och förneka hans anspråk.

— Det är inte för någon god gärnings skull, som vi vilja stena dig utan därför att du hädar och gör dig själv till Gud, du som är en människa.

Så drog de ut alla konsekvenser av sin förnekelse och dömde honom alla skyldig till döden, fastän ingen hade kunnat tillbakavisa hans anspråk eller beslå honom med någon lögn.

Men inte heller döden kunde tysta hans anspråk, ty Fadern uppväckte honom från de döda för att till sist en gång för alla tysta alla tvivel och bevisa hans absoluta suveränitet. Mer uppfordrande än någonsin kom så hans ord att ljuda om igen.

— Om I icke tron att jag är den jag är, så skolen I dö i edra synder.

— Vem är du då, frågade man honom.

Men Jesus svarade inte direkt, därför att svaret på den frågan innehöll mer än ett intellektuellt medgivande. Här var det fråga om

Det finns en glädje som är helt oförklarlig. Man kan finna den bland människor som inte ser ut att ha något att glädjas över. De kan leva under svåra sociala förhållanden. Ändå kan ingenting förstöra deras glädje. Är de någon gång sorgsna, så lägger alla märke till det, just därför att det är så sällan. Glädjen är hos dem ett tillstånd, en egenskap.

som är fel, då frälsta människor som funnit livets glädjekälla behöver *lockas* till Guds hus genom dalt eller något som måste klassas som underhållning. Är inte underhållning ett surrogat för glädje?

Nils Bolander har skrivit en strof som är oerhört talande och sann:

Nu förstår jag lyckans väg
att ge med råge full

att brinna fort, att brinna ned för Kristi kärleks skull.

Sann lycka och glädje är att ge. Att ge sitt eget liv — och få livet från Gud. Att förmedla livet från Gud — och bära frukt för evigheten.

Har man funnit den sanna glädjens hemlighet, då kommer man inte till mötena och fordrar passning, underhållning och fina yttre effekter. Då kommer man för att ge ut sig själv som lovoffer till Gud, och delta i kampen för själars frälsning.

I Hebreerbrevets första kapitel talas om GLÄDJENS OLJA. "Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet — DÄRFÖR o Gud, har din Gud smort dig med *glädjens olja* mer än dina medbröder." Villkoret att bli smord med glädjens olja är alltså att man älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet.

GÅ ICKE I OK MED DEM
SOM ICKE TRO står så omutligt skarpt en order i bibeln. Har

man inte hamnat under samma trälomsok som de otrogna när man måste apa efter deras sätt att roa sig i församlingen? Det är inte underligt att många av våra kristna bekännare i dag förlorat glädjen i frälsningen, när man genom så orättfärdiga metoder försöker göra frälsningen lockande för människorna.

Det finns bara ett sätt att behålla den speciella glädje frälsningen ger, den glädje som gör att världens barn med avundsjuk förundran iakttar sådana kristna som utstrålar den. Det är att inte försöka göra sig glad på samma sätt som de ogudaktiga. Att inte ha nöjesbranschens underhållningsmetoder som mönsterbild i församlingens verksamhet, utan låta den glädje som finns i evangelium ha herraväldet. Den glädjen förkroppsligas där evangelium förkunnas — och efterlevs.

Hur efterlever man då evangelium? Jo, genom att älska rättfärdighet och hata orättfärdighet.

att först befrias från ett skuldbelastat samvete, för att Ordets ljus skulle kunna tränga in och upplysa hjärtat. Därför svarade Jesus:

— När I haven upphöjt Mäniskosonen, då skolen I förstå, att jag är den jag är och att jag icke gör något av mig själv, utan talar detta, såsom Fadern har lärt mig.

Först i och med ett hjärtats knäfall kunde sinnet upplysas. Därför svarade också Jesus på Simon Petrus' bekännelse om att han var Messias, den levande Gudens son:

— Salig är du Simon, Jonas' son; ty kött och blod har icke uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen.

Uppståndelsen avgörande

Att ta ställning till evangelium är i första hand att ta ställning till en person, nämligen Jesus Kristus. Han var människa, levde och arbetade som vem som helst, men

han var också Gud, uppenbarad i mänsklig gestalt. Det är detta som gör hans lära så unik bland alla andra läror och så påträngande och angelägen för oss alla.

Om Jesus inte är Gud, skulle grunden för hela vår frälsning rasa ihop. Därför är frågan om Jesu övernaturliga varelse, hans undergärningar och uppståndelse från de döda så avgörande för hela vår tro. Hela hans liv och alla hans utomordentliga egenskaper pekar fram emot att hans anspråk är sanna och att han är Gud uppenbarad i Sonen, kommen för att frälsa och upplysa ett fallet och trålbundet släkte.

Om Jesus inte är Gud, skulle hans lära bara vara ett ädelt ideal, en etik men absolut ingen frälsning och Jesus ingen Frälsare. Genom sin uppståndelse bevisade han emellertid sin läras tillförlitlighet, varför i honom alla finner sitt svar. Därför kan vi också med full tillförsikt se framtiden an, ty vi vet att hans uppståndelse och seger

över döden är grunden för vår eviga gemenskap med Gud.

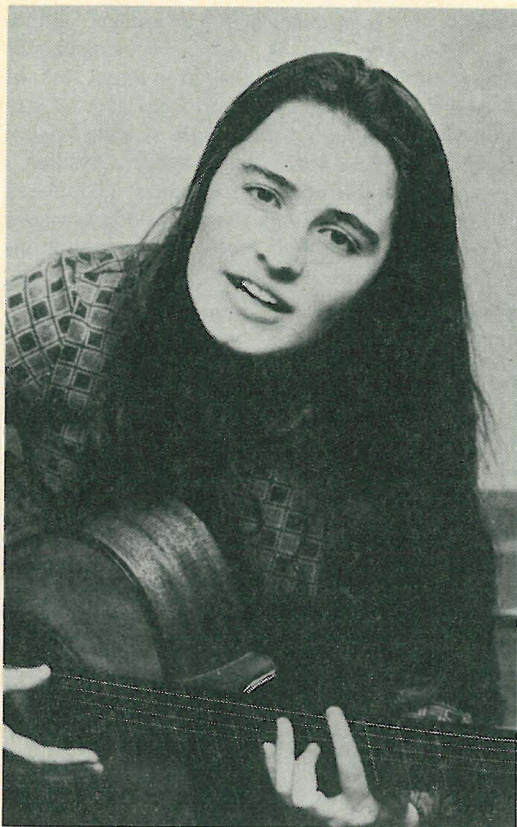
Att ta ställning till evangelium är alltså att bekänna Jesus vara Herre och kompromisslöst efterfölja honom. Det är alltså inte fråga om att acceptera en lära eller en livsåskådning utan fråga om att giva Jesus den ära som honom tillkommer, såsom Guds eget ord säger.

— *Hyllen sonen, så att han icke vredgas och I förgåns på eder väg; ty snart kunde hans vrede upptändas. Saliga äro alla de som taga sin tillflykt till honom.*

EVANGELISTDAGAR I JÖNKÖPING

(Utförlig annons i nästa nr)

inf. tel. 036/18 53 31.

MRL 2102 med

CHRISTINA SONESSON

Sida A

PILGRIMMENS LÅGTAN 2.40 (Christina Sonesson)

MEN OM DU KOM JUST NU 3.10 (A. Hjertsjö)

KOMMEN TILL MIG

2.39 (John H. Johnsson — W. Dillon)

I GLANS OCH I ÄRA 4.09 (Thoro Harris)

OM JAG ÄGDE ALLT

3.50 (J. Olof Lindberg — A. Ölander)

O, RENA MITT HJÄRTA

3.10 (Arne Imsen — Bert Frede).

Sida B

SE, DET VÄLLER FRAM EN FLOD

2.48 (Aage Samuelsen)

EN GÅNG JAG LEVDE UTAN FRID

3.40 (Sebastio F. Magalhães)

NÄR MORGONEN KOMMER 2.55 (A. L. Skoog)

JAG KAN ALDRIG, ALDRIG GLÖMMA

2.35 (Aage Samuelsen)

MANNEN JESUS 4.21 (Aage Samuelsen)

EJ JAG RÄDS 1.30 (Sångförf. okänd)

RECENSIONER:

SMÅLANDS DAGBLAD, WILBORN ÄGREN:

"Just nu är hennes klangfulla övertygande stämma känd i vida kretsar, främst inom den frikyrkliga gemenskapen. Låt oss kort och gott säga så här: Christina är populär och blir mer och mer efterfrågad. Hennes sång fångslar på ett betagande sätt. Det är både hennes röst och sångval som övertygar, säkert söker hon förkunna evangelium."

SVENSKA JOURNALEN, WILLIAM RIGMARK:

"Christina har en underbart vacker röst, hon lägger en känsla av spontan upplevelse i sin sång, hon är fångslande och engagerande och hon når fram till lyssnaren. Det är bara naturligt att hon är populär och efterfrågad inom stora sektorer av svenskt frikyrkoliv. En skiva, en sång som övertygar."

STRIDSROPET, AD.LIB.:

"Mjukt och innerligt och med rätt underordnat komp."

VECKOPOSTEN BÖRJE STALHAMMAR:

Christina sjunger mjukt, med intensitet och inlevelse på en LP som MR:s Musikproduktion har gjort. Man behöver inte tvivla på att den här flickan upplevt vad hon sjunger om."

HEMMETS VÄN, GÖTE STRANDSJÖ:

"Skulle det finnas en religiös svensktopp så tror jag Christina Sonesson på MRL skulle ha vissa chanser — Hon sjunger rent och vackert och jag förstår att hennes sång går hem."

Sänd mig mot postförskott

.... st MRL 2102 (LP-skiva)
å 27:— + moms

.... st KB 102 (kassettband)
å 27:— + moms

Namn

Bostad

Postnr

Tel /

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12, tel. 08/80 29 35

Ta med i semesterplaneringen:

MISSIONS- OCH FÖRNYELSE- KONFERENSEN PÅ HASSLÖ

8-16 juli 1972

Hasslö Fria Församling

MARANATA

UPPSTÄNDELSEN...

forts. fr. sid. 7

det tredje århundradet, stod uppståndelsen i omedelbar beröring med hans återkomst.

Skillnaden mellan de första kristna och de kristna i allmänhet i våra dagar är bl. a. att nu tror människan att döden skall föra henne till de hädangångna och låta henne vara i deras umgänge. Då trodde de kristna, att uppståndelsen skulle föra deras, i tron på Jesus avsmnade, anhöriga och sysskon, tillbaka till dem. Nu tror de kristna, att gravens port skall öppnas inåt och släppa in dem, för att låta dem vara tillsammans med de frälstas andar i Kristi paradys. Då trodde de, att gravens port skulle öppnas utåt, och deras döda iklädda odödlighet, skulle förena sig med dem i deras förvandlade kroppar, och uppräckas till Herrens möte i skyn och sedan alltid få vara med honom. 1 Tess. 4:17. Herrens ord: "Se jag kommer snart, och har med mej min lön" var själva bevekelsegrunden till den första kristna församlingens verksamhet. Likaså; "Se, jag kommer snart och

har med mig min lön för att vedergälla var ock en eftersom hans gärningar äro." (Uppb. 22:12) uppfattades, som en kraftig uppmaning till nit och ståndaktighet.

Vänta Jesus NU!

MARANATA! HERRENS TILKKOMMELSE får inte skjutas in i en så avlägsen framtid som möjligt, ty därigenom försvagas kraften och inflytelsen av den första uppståndelsen. Det är viktigt, att maranatabudskapet, med allt vad det innebär, får träda fram på tidens skådeplats, och inte reduceras till en obetydlighet, när den är den största verkande orsaken i historien. Det är ju helt naturligt, att en händelse som är nära förestående, verkar kraftigare och effektivare på människan, än en händelse som skjutes tusen år i framtiden. Väntar man Herren i en avlägsen framtid, förminskar man därmed kraften och inflytandet på alla de händelser som stå i samband därmed. Att tro, att Jesus skall komma i en avlägsen framtid, gör ingen beredd att möta honom i dag. Det är bruden som med Anden svarar: "Amen, kom Herre Jesus!"

OBS! NYTT KVARTAL OBS!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 40:—, halvår 21:—, kvartal 11:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 11:—

☐ halvår 21:—

☐ helår 40:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

**VID SEMESTERPLANERINGEN
RÄKNA MED...**

MALM- KÖPINGS- VECKAN

**MARANATAFÖRSAMLINGARNAS
SOMMARKONFERENS**

22—30 JULI

MÖTER VI UPP TILL

- **BIBELSTUDIUM**
- **BÖN**
- **VÄCKELSEMÖTEN**
- **SAMTAL**

**i tältet på Malmahed, Malmköping
mitt i de natursköna sörmländska
bygderna**

***INKVARTERINGEN
ordnas i logementet
med 500 sängplatser
i tält eller husvagn på
området eller på den
angränsande
campingplatsen
i privatrum för ett
begränsat
antal deltagare***

**KOM GÄRNA REDAN NU MED
DIN ANMÄLAN TILL VECKAN.**

Adress:

Malmköpingsveckans

kansli, Box 1236

161 12 BROMMA 12

OBS. Nytt tel.nr. 08/80 29 35

**EN HELA FAMILJENS
VECKA**

***BARNVAKTER
FINNS PÅ
OMRÅDET***

***REDUCERADE
PRISER FÖR
BARN-
FAMILJERNA***

***BARNVÄNLIGT
BAD INPÅ
KNUTARNA***